

De Spillmann

Roland Meyer

Et fänkt mat engem gestallte Bild un. Et gesäit een op der Bühn e groussen Dësch, dee festlech gerëscht a gutt gedeckt ass. Eng Bauerefamill sëtzt em den Dësch; si sinn am gaang mat baffen.

Virum Dësch danzen e puer Koppelen, doniewt sëtzt de Spillmann op séngem Instrument ze spillen an ze sängen. D'Stëmmung ass ausgelossen. Elo kënnt den Erzieler eraspazéiert.

Erzieler: D'Berth an de Jous waren sech scho laang versprach. Als Kanner hu si matenee gespillt. Jo schon deemools soten d'Leit, d'Berth vum Héngerhaff, dat krit eng Kéier de Jous vum Kanéngercheshaff. An esou ass et och komm. Haut feieren déi zwee hir Hochzäit. Kuckt, wéi ausgeloss se danzen. Hir Famille baffen, wéi wann se nach ni eppes kritt hätten. En Ochs an zwee Schwäin hunn se geschluecht, Kuchen an Taarten, kee Mënsch kann se zielen, Béier a Wäin, et leeft hinnen d'Baken an de Kënn erof. An hei, d'Tata Suss bréngt grad de Likör an d'Drëppen eran. O mei, elo glënneren hir Aen, elo fonkelen hir Nuesen, elo wackelen hir Oueren an elo kraacht et am Geträips.

Deen do uewen, dat ass de Spillmann, de Karel. Hien ass op all Hochzäit, Kanddaf, Kommioun, Kiirmes a Begriefnëss. Iwwerall, wou d'Leit wëllen danzen, laachen a sängen, do ass hien ze fannen. Hie kritt och nach déi knouterechste Bomi, dien déckste Paschtouer an dee gréisste Lidderhanes un d'Rullen.

Sou, an elo genuch geschwat, elo geet et lass!

Op een Zock beweegt sech dat ganzt Bild, dat virdrun net bugéiert huet.

Lidd 1:

´t ass Kiirmes am Duerf
an de Spillmann ass do,
Déi Jonk, déi danzen, déi Al, déi kucke no.

De Bert danzt mam Bäerbel, an d'Franzel mam Franz,
Mazurka a Polka a Konterdanz

Knapps datt se eng Walz hannert sech hunn,
da fänken se gläich mat dem Minnewéi un.

D'Mareikätt gloust a pëspert mam Klees,
an de Jängi gött heemlech dem Jeanni eng Bees.

Den Tun seet zum Tréischen: "Ech hunn dech esou gär!"
an Tréischen zum Tun: "Mir gi muer bei den Här!"

Elo halen d'Leit op mat danzen, an den ale Bauer kënnt no vir. Hie rifft esou haart e nëmme kann.

Ale Bauer: Ass et da bal roueg, nondikass nach eemol, dann haalt elo mol äer Schnëss zou! Kuckt iech en un, dien ale granzege Wiert. Hie mécht elo gären zou, wou et am Lëschtechsten ass. Jo Leit, da paackt är Saachen a maacht datt der heem kommt.

An deem Abléck kënnt de Spillmann bei dien ale Bauer.

Spillmann: So Bauer, du weess jo, dass dëst déi lescht Hochzäit fir dëst Joer war.

Ale Bauer: Jo, dat weess ech.

Spillmann: Ma da weess du jo och, datt elo de Wanter ugeet.

Ale Bauer: Natiirlech weess ech als ale Bauer och datt elo de Wanter ugeet.

Spillmann: Maja, ale Bauer, du bass wiirkelech e gescheite Mann! An da weess du jo och sécher ganz bestëmmt, datt esou ee Spillmann, wéi ech ee sinn, dee ganze Summer muss iwwer Land zéien, hei eng Hochzäit, do eng Kiirmes. Do huet eiseree keng Zäit, esou wéi's du, d'Kelleren an d'Späicheren ze fëllen.

Ale Bauer: Maja, dat kann ech mer denken.

Spillmann: An däi Schapp, ech hu mer en ugekuckt, ass voll Holz, déng Scheier voller Fruucht, déng stengen Dëppe si gefëllt mat Sauermouss; an dénge Bidde leie Schwäin am Solper. Déng Haascht hängt voller Hamen an an déngem Keller friessen d'Meis elo schons d'Gromperen, esou voll sinn d'Këschten.

Ale Bauer: Jojo, Karel, dat elo ass jo alles schéin a gutt, nëmme wat häss du da gären?

Spillmann: Kuck emol, de ganze Summer waars du fläisseg an hues fir de Wanter virgesuercht; dir kann am Wanter näischt méi geschéien. Ech awer, ech war och net lidderech, am Summer, ech hunn och vill geschafft. Ech si vun

Duerf zu Duerf gezunn, ech hunn de Leit mat ménger Musék vill Freed gemaach, ech hunn hir Fester eréischt festlech gemaach, ech hunn aus hiren Hochzäiten eréischt richtig Hochzäite gemaach. Ech sinn iwwer Land gehetzt, fir ëmmer zur Zäit op all Kiirmes ze sinn; op all Bal hunn ech bis spéit an d'Nuecht era gespilt, a wann d'Leit schlofe gaange sinn, dann hunn ech méng Gitar agepaackt, a mech nees aus dem Stëps gemaach, wëll dien anere Mëtteg war am Nopeschduerf schons erem Kanddä, an do gouf ech gebraucht. O jo, d'Leit sinn ëmmer frëndlech a léiw mat mir, iwwerall krut ech mat ze drénken a mat z'iesse. All Dag en anert Festiessen! Nëmme elo am Wanter si keng Fester méi, an elo weess ech bis d'Fréijor net méi, wou ech bleiwe soll, a wat ech iesse soll.

Ale Bauer: Mee Karel, du hues dir dat jo iewer selwer esou erausgesicht!

Spillmann: So ale Bauer, hues du net e bësse Matleed mat mir? Kënnt ech net iwwer de Wanter an dénger Scheier bleiwen? Ech wëllt och nëmme heiansdo en Teller Bounenzopp mat, oder e puer gebootschte Gromperen. Weess du, ech si net verwinnt, ech komme mat bal näischt aus.

Ale Bauer: Hohoho, dat ging dir nawell passen! Mir an der Scheier mäi Proviant ewegbotzen a soss op der liddereger Panz leien. Entweder du bezuels mir däin Iessen an Drénken, oder du flitts eraus aus ménger Scheier!

Spillmann: Ma Bauer, du weess dach, datt ech näischt hunn. Ech kënnt dir an dénger Famill iewer all Owend hannert dem Uewen Lidder sangen oder Geschichte verzielen. Da wären d'Nuechten am Wanter net esou laang.

Ale Bauer: Elo maach iewer, dass du séier eraus hei kënns, Männchen, soss kriss du vu mir de Bockel gestréilt. Du bass do fir op de Fester ze sangen an ze spillen. Wa keng Fester sinn, hues du näischt bei eis verluer. Mat esou engem wéi dir hätt ee jo keng Rou méi am Haus. Um Enn hätt een d'Haascht eidelgefriess a sech mat der Fra duerch d'Bascht gemaach. Fort elei, aus méngen Aen, soss léiers du mech emol kennen! Wa mir dénger brauchen, da ruffe mir dech schon.

Den ale Bauer verschwënd vun der Bühn. D'Leit si bal all heem. De Spillmann geet bei de Metzler.

Spillmann: So Metzler, du bass jo e räichen a verstännege Mann, dir feelt et jo u näischt. Kann ech net iwwer de Wanter bei dir bleiwen? Heiansdo eng kleng Mettwurscht oder e Fierkelsjhelli, méi bräicht ech net bis an d'Fréijoer eran.

Metzler: So Spillmann, ech mengen du hues se net méi all der Rei no! De ganze Summer bass du op der Rull a liews an den Dag eran, an elo op eemol soll ech dech a méng Wurschkiche loossen. Ma léiwe Karel, fir wéi domm häls du mech? Maach dech séier iwwer d'Schnouer! Wa mir dénger brauchen, da ruffe mir dech schon!

De Metzler verschwënd. De Karel leeft hin a hier. Hie weess sénger Hänn kee Rot méi. Hei do kënnt de Buergermeeschter eran.

Spillmann: Ah, Här Buergermeeschter, ech wousst jo, datt ech nach ee Mënsch ging fannen, dien et gutt mat mir mengt.

Buergermeeschter: Hei kuck emol, eise Karel. Schéin hues du haut gespilt, mäi Jong! Lauschter emol, dat nächst Joer gëtt mäin Ugenie bestued, am Summer. Mir zielen op dech Spillmann, et gëtt kee bessere wéi dech an der ganzer Géigend. Maach dass de do bass!

Spillmann: Natiirlech, natiirlech, Här Buergermeeschter, fir Iech an Är Duechter sinn ech ëmmer um Dill. Nëmme sot, ech hunn do nach eng Klengegkeet um Häerz, a wëll Dir jo als Buergermeeschter fir jiddereen do sidd, wollt ech emol mat Iech schwätzen.

Buergermeeschter: Allez, Karel, net gezéckt, eraus mat der Sprooch!

Spillmann: Maja, Excellence, et ass dat heiten: Ech hu jo de ganze Summer op all Fest hei an der Géigend opgespilt. An dobäi hat ech du keng Zäit no enger Wunnéng fir de Wanter ze sichen. Elo weess ech net, wouhin ech goe soll. Ech hu keen Dag iwwer dem Kapp!

Buergermeeschter: Ma Karel, dat do ass jo eng traureg Geschicht! Nëmme wat soll ech do maachen? Ei elei kënnt den Här Paschtouer, dat ass dee richtege Mann fir esou Saachen.

Spillmann: Bonjour Här, ech si jo esou frou, Iech hei ze begéinen.

De Paschtouer begrüsst déi zwee.

Buergermeeschter: Jo Här, eise Karel weess sénger Hänn kee Rot méi! Hien huet dee ganze Summer iwwer gefeiert, an elo huet e keen Daach méi iwwer dem Kapp!

Mat dese Wieder mécht de Buergermeeschter sech séier aus dem Stëbs.

Spillmann: Ma Här, Dir wësst dach och, datt ech am Summer keng Minutt Zäit hat, fir virzesuergen. An elo hunn ech kee Leër fir de Wanter. Ech kann dach net dobaussen ënner de Brécke schlofen, an de Botz vun de Mauere friessen.

Paschtouer: Karel, du bass ongerecht mat de Leit. Och eisen Här douewen huet net am Luxus geliewt, och hien huet dobausse geschlof an och hien hat dacks Honger. Du wäers gesinn, spéider kriss du och nach däi Loun!

Spillmann: Ma Här, ech brauch iwwerhaapt kee Loun, net elo an och net spéider. Ech brauch jhust en Dag iwwer dem Kapp an eng Kuuscht, fir dran ze bäissen, bis datt d'Fréijoer erem do ass. Här Paschtouer, Dir hutt dach esou e schéint Haus, ass dann doranner net iergenswou nach e Schloff fir mech. An Är Käche bräicht och guer net extra fir mech ze kachen.

Paschtouer: Ma Karel, du bass awer gutt geroden. Esou kënnt jo jidderee kommen. A wat denken d'Leit, wann ech elo op eemol e Spillmann bei mir wunne loossen! Wou bleiwt dann do de Respekt viru ménger Persoun. Ausserdeem ass et dir eng gutt Léier fir en anert Joer. Amplaz nëmmen ze lompfen, kënnt ech dech jo och alt heiansdo an der Kiirch gesinn.

Mat dëse Wieder verschwënd de Paschtouer vun der Bühn. De Karel sëtzt sech enttäuscht néier, hält séng Gitar a séngt e ganz trauregt Lidd.

Lidd 2:

Dëst ass déi däischerst Stonn,
an dier däischerster Nuecht.
Ech hu kee Mënsch méi fond,
Dee méng Aarbécht uecht.

Da loosst mech eran,
Nee, déi Dir bleiwt zou!
Et ass mir esou kal.

De ganze Summer gespillt,
fir alle Leit Freed ze man,
elo hunn ech d'Keelt gefillt,
esou äiseg sinn hir An.

Da loosst mech eran,
Nee, déi Dir bleiwt zou!
Et ass mir esou kal.

Dono mécht de Karel sech nees op de Wee; hien tockt u sëllechen Diren, mee néierens gött him opgemaach. Iwwerall gött hie fortgeschéckt.

Iwwer dier leschter Dir steet „Altersheim“. De Karel huet d‘Hoffnung bal opginn. Hien zéckt een Ament, geet dann trotzdem op d‘Dir lass an tockt ... ee Mol ... zwee Mol ... et dauert onendlech laang ... dräi Mol ... an ... do geet d‘Dir op.

Et ass e ganz ale Mann, dien opmécht. Hien huet een däischtere Sonnebrëll op an e Bengel an der Hand. Hie kuckt em sech, hien huet de Karel nach net entdeckt.

Ale Mann: A wie kënt mech da besichen? Elo sinn ech schons zënter dräi Joer elei am Altersheim a nach ni ass iergendee mech besiche komm! Ah, do bass de jo! Oh, nach e jonke Borscht. A wat féiert dech bei esou een alen Iesel wéi mech?

Spillmann: Oh, entschëllegt, ech mengen ech hu mech geiert. Entschëllegt den Iertum! Ech si schons erem esou gutt wéi fort.

Ale Mann: Lues lues, jonke Mënsch! Ech gesinn zwar net méi gutt, nëmmen ech mengen an dénger Stëmm esou een trauregen Toun gehéiert ze hunn. Bass du net frou?

Spillmann: Frou? ... Ech weess scho guer net méi wat dat Wuert bedeit.

Ale Mann: E Jong an déngem Alter sollt iewer net esou schwätzen. Komm emol bis eran, da verziels de mir, firwat dass du net méi weess, wat dat Wuert bedeit.

Erzieler: De Karel geet bei dien ale Mann eran, kritt eng Plaz an enger gemittlecher Fotell ugebueden, och e Glas Wäin an eng Schmier kritt hien an d‘Hand gedréckt. Auserhingert mécht hien sech iwwer d‘Essen an d‘Drénken hier. Den ale Mann ass ganz erstaunt a gött him nach eng zolitt Portioun no.

Ale Mann: Ma nondikass, du bass jo auserhingert!

De Karel fängt erem un ze laachen an ässt wéi kloerrose weider. Hie knätscht a schmatzt dobäi datt d‘Mauere wackelen.

Ale Mann: Gesäis du, du bass jo iewer net esou pressäiert, wéis du virdru soos! Nëmme nu maach emol lues, an da verziels du mir, wat geschitt ass.

Spillmann: Maja, ale Mann, da lauschter emol gutt no, ech sangen dir méng
Geschicht.

Lidd 3:

Hei ech sinn de Karel an ech si vun Arel
ech ka Lidder sangen, datt d'Leit all opsprangen
wëllt dir mech emol héieren an de Säite réieren
Jo, ech sinn de Spillmann, gleewt mir datt ech vill kann.

De ganze Summer emhiergezunn
an all de Leit grouss Freed gemaach
de ganze Summer emhiergezunn
ei dat huet mir geschmaacht

Nëmmen elo am Wanter wat soll ech man
ech hu keen Haus a kee Geld
nëmmen elo am Wanter wat soll ech man
et ass schlecht em mech bestellt

De ganze Summer emhiergezunn
an all de Leit grouss Freed gemaach
de ganze Summer emhiergezunn
ei dat huet mir geschmaacht

No a no kommen ëmmer méi Leit eran. Et sinn dat aner Aler an awer och
Personal. Si fänken un ze sangen an ze danzen. Eng Joffer gefällt dem Karel
extra gutt, si ass Infirmière hei am Altersheim a soll sech em déi al Leit
këmmeren.

Ale Mann: Wow, dat war e coolt Lidd. Nëmmen dat deet mer iewer leed, datt's
du net weess wouhin. Mee lauschter emol gutt: Mir hei am Altersheim, mir hunn
et zimlech langweileg, a mir wäre frou, wa mir hei esou ee wéi dech hätten. Du
kënns eis all Dag e puer vun dénge flotte Lidder sangen, a mir gingen e bëssen
zesummeréckelen, dass du Plaz häss, fir hei ze wunnen. A beim Iesse géife mir
ëmmer e puer Mäifel fir dech Rescht loossen, da bräichs du keen Honger ze
leiden. Wat häls du dovunner?

Spillmann: Oh, dat ass eng Super-Iddi! Dann hätt ech eng Wunnéng fir de
Wanter an och Iessen an Drénken, an dir hätt e bëssen Amusement. Wëll wësst
dir, ech kann och nach ganz flott Geschichte verzielen. Nëmmen, ale Mann,
mengs du dann, dien, dien hei Här a Meeschter am Haus ass, wir och domadder
averstanen?

Ale Mann: Weess de Karel, dien, dien hei Här a Meeschter am Haus ass, dee gött iwverhaapt net gefrot! Hei kuck, déi Joffer elei, dat ass d'Christine. Hatt këmmert sech em eis, hatt ass gutt mat eis an hatt suergt fir eis. Hatt kanns de jo emol froen.

Spillmann: Also, Christine, wat häls du vun dem ale Mann sénger Iddi?

Christine: Ma ech fannen déi Iddi immens! An ech wäert dofir suergen, dass du bei eis bleiwe kanns. Wëll ech fannen dech och ganz léiw!

Spillmann: Ass et wouer?

Christine: Mäi grousst chinesescht Paprikaschoten-Éierewuert.

An deem Moment kënnst e kleng nervöse, gro gekleeten Här eragestiirmt. Hien ass den Direkter vum Altersheim a fänkt gläich u mat brëllen.

Direkter: A wat ass dann hei lass?

Spillmann: Haha, a wie bass du kleng groen Zoosiswupp dann?

Direkter: Ma wat erlaabt Dir Iech dann, Dir ongenéierte Mënsch! Ech sinn den August Freschepanz, a schons zënter drësseg Joer Direkter vun dësem Altersheim.

Spillmann: Oh, entschëllegt, Här Direkter Meschtekranz...

Direkter: Mäi Numm ass Freschepanz, August Freschepanz, a schons zënter drësseg Joer Direkter vun dësem Altersheim.

Spillmann: Maja, dat sot ech jo elo jhust, Här Feschendanz...

Direkter: Also esou geet dat net weider! Mäi Numm ass Freschepanz, August Freschepanz, a schons zënter drësseg Joer Direkter vun dësem Altersheim. Wie sidd Dir iwverhaapt a wat hutt Dir hei verluer?

Ale Mann: Léiwen Här Meckelanz, ... ehem ... Feschendanz, de Monsieur hei ass de Karel. Hien ass e ganz berühmte Spillmann, an hien huet eis d'Éier ginn, haut hei ze spillen. Hien ass dee ganze Summer iwver Land gezunn an huet op alle Fester d'Leit gutt ameséiert. An elo sicht hien eng Wunnéng fir de Wanter. A wëll kee Mënsch hie bei sech ophuele wëllt, hate mir geduecht, ...

Direkter: Hate mir geduecht, hie kënnt jo iwwer de Wanter bei eis bleiwen. Hei hätt hien et gutt waarm, hie kréich hei and do e Maufel mat z'iessen an dofir kënnt hien eis d'Zäit verdreiwen....

Den Direkter seet elo näischt méi, mee kuckt gespaant em sech a gesäit, datt all déi al Leit ronderem d'Ae wäit oprappen a begeeschtert jojo wénken. Elo brëllt hien:

Direkter: Ma dat hätt iech alen Ieselen esou gepasst. Wësst dir net, datt hei nëmme Leit kënne wunnen, déi fir hir Plaz bezuelt hunn. Leit déi hiert Liewe laang geschafft hunn, fir genug Suen zesummen ze kréien. An da mengt dir, ech ging hei esou een dohiergehafene Spillmann ophuelen, dien de ganze Summer weider näischt gemaach huet, ewéi gespilt, gesoff a gefriess? Ma dee wëllt iech jo nëmme ausnotzen. Mierkt dir da guer net wéi domm dir sidd? .... An elo séier eraus hei Fissi, a maach, datt ech dech hei net méi eremgesinn.

Den Direkter gëtt dem Spillmann e kräftege Fouss hannebäi, datt e bis virun d'Dir flitt, klappt d'Hänn laanschteneen, a geet selwer aus dem Zëmmer. Traureg bleiwt de Spillmann virun der Dir setzen.

D'Leit am Zëmmer kucken an de Buedem a si ganz roueg; kee seet e Wuert. Nëmme dien ale Mann luusst fir d'éischt zu dier enger Dir eraus, fir ze kucken, ob den Direkter verschwonnen ass, a schläicht dann op Zéiwespëtzen bei déi aner Dir. Do fënd hien de Spillmann, paackt en un der Schëller, an zitt hie nees an d'Zëmmer eran.

Lidd 4:

De Karel ka schéi Lidder sangen
de Karel ass e coolen Typ
dofir musse mir asprangen
a ginn es guer net midd

ha ha ha , de Karel dee bleiwt do
ha ha ha , de Freschepanz ass eng Plo

Nëmme wouhi mam Karel, ech weess et net
villäicht hei ënner d'Bett, oder an de Schaf mat him
dat wär dach d'Saach
da wär hien ënnerdaach

ha ha ha , de Karel dee bleiwt do
ha ha ha , de Freschepanz ass eng Plo

Hei Christine kuck dien ale Schaf
ass eidel schons e Joer
do passt de Karel jo ganz braw
eran dat ass dach kloer

ha ha ha , de Karel dee bleiwt do
ha ha ha , de Freschepanz ass eng Plo

Ale Mann: Sou, an elo séier era mat dir!

Erzieler: An esou gungen d'Deeg, d'Wochen an d'Méint eriwwer. De Karel soutz am Schaf, de ganzen Dag iwwer huet keen eppes vun him an Uecht geholl. Dacks koum dee gaarschtege Freschepanz laanscht Kontroll halen, mee hien huet ni eppes bemierkt. Nëmme woumat kee Mënsch gerechent hat, ass agetrueden: Dëse Wanter war ee vun deene laangen a ganz kalen. Op eemol waren d'Kellere, d'Späichere an d'Scheiere eidel. Et ass kal an den Heiser ginn, wëll et war net méi genug Holz am Schapp. D'Déiere grad ewéi d'Mënschen hate näischt méi ze räissen an ze bäissen. Wéi kee méi an nach aus wusst, dun hu se sech op eemol un dien ale Mann erënnert, dee se virun dräi Joer schons an d'Altersheim geschéckt haten, wëll se näischt méi mat him unzufänke wussten. Mat eidelem Mo, erkaalte Glidder an engem Häerz voll Schold gunge si an d'Altersheim, fir bei diem ale Mann em gudde Rot ze froen.

Ale Bauer: O mei, wat ass dat eng Keelt dobaussen.

Metzler: A keen Holz méi am Schapp fir ze hëtzen.

Tata Suss: Dat do bréngt eis nach all an d'Graf.

Buergermeeschter: Elo hat ech schons zwou Woche laang kee Paté méi op der Schmier.

Berth: A keng Zossis méi an der Pan.

Jules: A kee Wäin méi am Glaass.

Metti: O jee, eis Haaschte sinn eidel!

Tata Suss: Dat do bréngt eis nach all an d'Graf.

Jous: Net méi eng Gromper hunn ech am Keller!

Arlette: Net méi ee Schwäin hunn ech am Stall!

Juliette: Net méi ee Kallëf hunn ech op der Weed!

Metzler: Jojo, alles hu mir opgebraucht!

Eliane: Näischt méi ass nach do!

Tata Suss: Dat do bréngt eis nach all an d'Graf.

Paschtouer: So du, ale Mann, du hues an déngem Liewe jo schons e ganze Koup erliewt. Weess du net wat mir elo maache kënnen?

Ale Mann: No all Summer kënt de Wanter, an no all Wanter kënt och nees d'Fréijoer. Mir mussen ofwaarden, an dir wäert gesinn, et kommen och nach besser Zäiten.

Ale Bauer: Déi eloten hätt kënnen vum Paschtouer sinn! Nëmme mat deem do Gebraddels ass eis am Moment net gehollef!

Tata Suss: Dat do bréngt eis jo nach all an d'Graf!

Metzler: So Tata Suss, wann's du elo net gläich d'Klapp zouhals, maachen ech Frikadellen aus dir.

Armand: - kënt eragestiirmt – Frikadellen, Frikadellen, wou gëtt et dier?

Paschtouer: Net esou gourmangzech, mäi Schof! Nëmme Gedold, nëmme Gedold! Et kann ee net all Dag gebroden Dauwen um Teller hunn. E bësse Faaschten ass gutt fir Kierper a Geescht!

Ale Bauer: So Paschtouer, schwätz du vun Honger?

Tata Suss: Dat do bréngt eis nach all an d'Graf!

Christine: So lauschttert emol gutt no, ech mengen, ech hunn d'Léisung!

Buergermeeschter: Ah, Christine, op dech war nach ëmmer Verlooss!

Christine: Mee ech denken, dir sidd mat méngem Virschlag net d'accord!?!

Metzler: A firwat solle mir da net d'accord sinn?

Christine: Maja, ganz einfach: méng Iddi huet eppes mat enger Persoun ze dinn, déi dir net ëmmer ënnert iech wollt hunn!

Paschtouer: Gewass, gewass, Christine! Mir si gutt mat all Mënsch, an zemools mat deenen, déi eppes z'iesse fir eis hunn!

Christine: Nee, nee, Här Paschtouer, dee Mënsch, dee Mënsch dien ech mengen, dien ënnergruewt de Respekt vun de Leit virun Ärer Persoun, an ausserdeem ass hien e ... Kënschtler!

Direkter: Wat! E Kënschtler soll eis Speck an den Zoppekomp bréngen?

Christine: Natiirlech net! Mee d'Kënschtler bréngen et iewer fäerdeg, an eise Gedanken aus dem groe Wanter e faarwege Summer ze maachen. Aus der kaler Nuecht e waarmen Dag, an aus granzege Mënschen léiwer an häerzlecher! An déi eidel Kellere a Späichere, déi fëllen se erem mat gudder Laun a vill Freed. Ass dat da näischt?

Direkter: De Speck, Christine, wou bleiwt de Speck?

Christine: Wou kann e klenge Männche wéi's du nëmmen esou verfroosse sinn? Ma Här Direkter, et ass dach esou einfach: Wann ee frou ass mat sech a mat deenen aneren, da kënnt de Speck schons vum selwen! Solle mir et emol probéieren?

D'Leit sinn all averstanen!

Christine: Allez, Spillmann, komm eraus aus déngem Lach. Hei gëss du gebraucht! Allez hopp, looss d'Poppen danzen a maach mat dénger Musék, datt d'Fréijoer e bëssen éischter kënnt!

De Spillmann spréngt aus dem Schaf a fänkt u mat sängen:

Lidd 5:

Sabinchen war ein Frauenzimmer
gar hold und tugendhaft
Sie lebte treu und redlich immer
bei ihrer Dienstherrschaft
Da kam aus Treuenbritzen
ein junger Mann daher
der wollte Sabinchen so gerne besitzen
und war ein Schuhmacher

Sein Geld hat dieser Kerl versoffen
in Schnaps und auch in Bier
da kam er zu Sabinchen geloffen
und wollte welches von ihr
Sie konnt ihm keines geben
da stahl er auf der Stell
von ihrer guten Dienstherrschaft
sechs silberne Blechlöffel.

Jedoch nach achtzehn Wochen
da kam der Diebstahl raus
Da jagte man mit Schimpf und Schande
Sabinchen aus dem Haus.
Sie rief: „Verfluchter Schuster,
du rabenschwarzer Hund!“
Da nahm er sein Rasiermesser
und schnitt ihr ab den Schlund

Das Blut zum Himmel spritzte
Sabinchen fiel gleich um
der böse Schuster aus Treuenbritzen
der stand um ihr herum.
In einem dunklen Keller
bei Wasser und bei Brot
da hat er endlich eingestanden
die grausige Moritot.

Und die Moral von der Geschichte:
trau keinem Schuster nicht!
Der Krug, der geht solange zu Wasser,
bis dass der Henkel bricht.
Der Henkel ist zerbrochen,
er ist für immer ab,
und unser Schuster muss nun sitzen,
bis an das kühle Grab!

Keen denkt méi un d'Keelt an den Honger, an esou geet d'Zäit erem!

Um Enn vum Lidd kënnt e Kand mat Blumen op d'Bühn gesprongen.

Kand: Kuckt Leit, dobaussen ass d'Fréijoer komm. D'Blumme si schons eraus, an d'Sonn schéngt. Ei, et ass erem gutt warem!

Paschtouer: Halleluja, de Wanter ass eriwwer!

Ale Bauer: Spillmann, a wéi hues du dat dann elo fäerdegruecht?

Metzler: Ouni dech wire mir nach un eiser schlechter Laun gestuerwen.

Direkter: A nach virun deenen Alen hei begruewen!

Christine: Jojo dir Leit, wëllt dir iech am Summer ameséieren,
musst dir iech am Wanter esou dréien a kéieren,
datt jiddereen zu séngem kënnt,
all Hung och säi Kär fënd.
Kee soll eidel ausgoen,
oder alleng am Schied stoen.
Wëll jidderee vun eis, op Metzler, Bauer,
Paschtouer, Direkter, Spillmann oder Schoulkand
ass op séng Manéier
en Deel vum Ganzen.
An ouni deen Deel geet et ebe net!

Tata Suss: Dat do bréngt eis nach all an d'Graf!